

vort beslutningsforslag sidste år, at tage udgangspunkt i et levedygtighedskriterium og at give det levedygtige foster en retsbeskyttelse, som det ikke har i dag.

Det er et udgangspunkt, som vi også kender fra den norske og den svenske lovgivning; men hverken i Norge eller i Sverige har man mulighed for dispensation til provokeret abort, når fosteret er levedygtigt

Justitsministeren skriver ellers på side 6 i bemærkningerne til lovforslaget: »En lovmæssig mærkning vil også svare til, hvad der bl.a. gælder i Norge og Sverige.«

Det er altså efter vores opfattelse ikke helt rigtigt, men desværre er der også mange høringssvar, der lægger til grund, at vi nu i Norden får ensartede regler på området.

Regeringen har på trods af, at den knæsetter princippet om levedygtighed i sit lovforslag, valgt at give de amtslige abortsamaråd mulighed for at give tilladelse til provokeret abort på levedygtige fostre i de tilfælde, hvor fosteret har invaliderende misdannelser med videre.

Denne dispensationsadgang er vi bestemt ikke enige i fra Kristeligt Folkepartis side. Hvorfor skal syge og handicappede, men vel at mærke levedygtige, fostre ikke være beskyttet af loven? Er levedygtige fostre med Downs eller Turners eller Klinefelters syndrom ikke livet værd?

Selv om vi har en meget liberal abortlovgivning i Danmark, er det trods alt en gængs opfattelse, at der må være en grænse for, hvornår provokeret abort skal være tilladt, hvornår grænsen for hensynet til andre end lige netop fosteret er nået. Den grænse, som regeringen sætter, er ved fosterets levedygtighed, men altså blot ikke for fostre med handicap. Her overlades beslutningen til forældrene og de amtslige abortsamaråd.

Hvis forslaget vedtages, åbner Folketinget dermed for en fortsat frasortering også ud over 12. svangerskabsuge, men overlader altså beslutningen derom til andre.

Det er uholdbart, sådan som det også er blevet påpeget i flere høringssvar. Lad mig her blot nævne høringssvarene fra Embedslægeforeningen, Det Sygeplejeetiske Råd og Bente Torp.

Kristeligt Folkeparti vil i forbindelse med udvalgsarbejdet bore i det spørgsmål, og jeg forventer, at vi stiller ændringsforslag herom i forbindelse med andenbehandlingen, da vi ikke er

tilfredse med lovforslagets formuleringer om undtagelser fra princippet om levedygtighed.

Et andet spørgsmål, som er vigtigt for Kristeligt Folkeparti, er spørgsmålet om rådgivning og støtte til de abortsøgende kvinder og til dem, der har fået foretaget provokeret abort.

Det Ethiske Råd siger i sit høringssvar, at der bør sikres en lovhemmel med ret for kvinden og familien til information forud for stillingtagen til abort. Heri er vi ganske enige. Rådet henviser endvidere til Sverige, hvor man giver kvinden støttesamtaler både før og efter en abort. Også det spørgsmål synes jeg vi skal se nærmere på i forbindelse med udvalgsbehandlingen, og det har jeg også forstået at flere af de øvrige partier er villige til, og det glæder mig.

Afslutningsvis synes jeg, det er på sin plads at understrege, at selv om de sene provokerede aborter udgør en særlig problemstilling på abortområdet, udgør de dog kun en mindre del af den samlede problemstilling. Op imod 17.000 menneskeliv bliver hvert år frasorteret før 12. svangerskabsuge uden særlig tilladelse.

Det rejser efter Kristeligt Folkepartis opfattelse langt større etiske problemer, end de sene aborter gør, selv om disse problemer selvfølgelig er væsentlige nok i sig selv.

Konkluderende vil jeg altså sige, at vi på trods af de kritiske bemærkninger, som jeg her og under debatten har givet udtryk for, ser frem til udvalgsbehandlingen, også i håb om, at vi får forbedret regeringens lovforslag.

Tom Behnke (FRI):

Jeg skal indlede med at understrege, at Frihed 2000 er fritstillet i det her spørgsmål, så hvorledes gruppens medlemmer vil stemme ved tredjebehandlingen, vil vise sig.

For mit eget vedkommende er der ingen tvivl om, at fri abort også fortsat bør være en ret. Men det, som lovforslaget her specifikt tager fat i, er jo de sene provokerede aborter, og vi har jo i Folketingets Retsudvalg og også i andre udvalg i Folketinget gentagne gange haft besøg af deputationer, som har redegjort for, hvordan det ser ud i virkelighedens verden. Og vi har jo fået nogle ganske forfærdelige beretninger om, hvorledes man i nogle, heldigvis få, tilfælde foretager sene provokerede aborter med den konsekvens til følge, at når fosteret kommer ud, lever det rent faktisk videre, i visse tilfælde endda i flere timer, men at fosteret så bare får lov til at ligge og dø af sig selv.